

Bijzondere ontmoeting bij een BMP-telling

Paul van Pelt

Bij BMP-tellingen kom je regelmatig op plekken waar je normaal niet echt naartoe zou gaan om “lekker te vogelen”. Op zondag 21 april liep ik in niet al te fijne weersomstandigheden mijn ronde voor onze inventarisatie van de Lage Heide. Dat gebied heeft wel een paar leuke stukjes, maar grote delen zijn weinig verheffend (of vogelrijk) landschap. Hoewel mag worden aangetekend dat het aantal Fazanten in het gebied wel erg groot is, dus als je van kleurige kippen houdt zit je hier toch goed.

Om de feestvreugde nog groter te maken was de ochtend guur begonnen en had ik zelfs al een kort (en gelukkig vrij licht) buitje op mijn dak had gehad voordat ik goed en wel een uur onderweg was. Ik had in een strook bos wel een paar zingende Goudhaantjes eruit kunnen pikken: waren mijn relatief jonge oren in elk geval van waarde geweest en was de ronde sowieso niet voor niks. Maar dat je eigenlijk nooit voor niks weggaat, zou niet veel later nog maar eens blijken.

Na ruim een uur liep ik op de grens van “mijn deelgebied” langs een akkertje wat er

totaal niet spannend uitzag. Ik hoorde daar echter heel kort een geluidje wat ik niet direct kon plaatsen, dus besloot even te posten en over de akker uit te kijken. Ik dacht in eerste instantie aan een Graspieper die een aanzet deed tot zingen, maar het vervolgens na 1 toontje weer voor gezien hield. Het is niet ongewoon dat Graspiepers op doortrek naar het noorden af en toe al wat zingen. Ik zag wat Witte Kwikstaarten rondscharrelen, maar verder nog niet direct iets. Tot na ongeveer 2 minuten er een vogeltje aan een karakteristieke vlucht begon, op en neer golvend, onderwijl het typische *dzzzip-dzzzip-dzzzip-dzzzip* ten gehore brengend. **Graszanger!**

Ondanks dat het gedrag en geluid onmiskenbaar waren, moest ik toch even goed kijken omdat ik zo’n beestje hier totaal niet zou verwachten. Ik pakte snel de camera uit mijn rugzak en hoopte wat bewijsplaatjes te kunnen schieten, wat lukte toen hij in eerste instantie in een boom landde na een Witte Kwikstaart te hebben opgejaagd. Even later landde hij na een zangvlucht op een stuk prikkeldraad, waar ik een betere foto kon maken. Ik ben ongeveer 10-15 minuten blijven kijken en zag de Graszanger in die tijd meermaals

zangvluchten maken en andere vogels (vooral Witte Kwikstaarten) weggagen. Behoorlijk territoriaal gedrag dus. Omdat mijn inventarisatieronde nog lang niet ten einde was, nam ik de gok dat als ik later terug zou komen het beestje er nog wel zou zitten.

Het restant van mijn inventarisatie bracht niets zo bijzonder als een ontmoeting met een Graszanger, maar genoeg leuke krenten in de pap. Een mooi poserende Zwarte Roodstaart, een uitbundig zingende Bonte Vliegenvanger, een overvliegende Appelvink, mijn eerste Grasmus van het jaar, Grote Gele Kwikstaart bij de Dommel en een Cetti’s Zanger en Blauwborst net buiten het gebied. Niet verkeerd voor een koude zondagochtend!

Terug bij de auto besloot ik dus toch nog maar terug naar de plek van de Graszanger te rijden. De vogel zat er nog en ik hoopte op een wat betere foto nu het zonnetje af en toe doorkwam. Helaas, na twee korte vluchtjes vertrok hij ineens een heel eind noordwaarts en raakte ik hem kwijt. Voor mij reden genoeg om naar huis te rijden.

Graszanger bij Dommelen, 21 april 2024 (Paul van Pelt)

Tom Heijnen heeft 's avonds nog gezocht naar gerapporteerde waarnemingen van

Graszangers in de Kempen en liet me weten dat dit pas het derde bekende geval is. Op 5

en 6 oktober 1985 werd een Graszanger, toen nog Waaiersaartrietzanger geheten, gezien bij het Beuven (klik [hier](#) voor het artikeltje over deze waarneming). Op 9 september 2000 heeft Wil Beeren een exemplaar geringd bij de Ringselvennen.

Graszanger bij de Ringselvennen, 9 september 2000 (ringvangst Wil Beeren, foto Niek Bosmans)

Blijkbaar dus wel een heel erg zeldzaam beestje “bij ons in de Kempen.” En zo zie je maar dat je altijd en overal kans kunt hebben op bijzondere waarnemingen, als je er maar op uit gaat! ■

